Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 1. marca 2017 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 2001/29/ES — Zosúladenie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti — článok 9 — Prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností — Pojem ‚káblové rozvody' — Retransmisia televíznych vysielaní komerčných televízií treťou stranou prostredníctvom internetu — ‚Live streaming"

Vo veci C-275/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) [Odvolací súd (Anglicko a Wales) (občianskoprávny senát), Spojené kráľovstvo] z 2. júna 2015 a doručený Súdnemu dvoru 8. júna 2015, ktorý súvisí s konaním:

ITV Broadcasting Limited,

ITV2 Limited,

ITV Digital Channels Limited,

Channel Four Television Corporation,

4 Ventures Limited,

Channel 5 Broadcasting Limited,

ITV Studios Limited

proti

TVCatchup Limited (v reštrukturalizácii),

TVCatchup (UK) Limited,

Media Resources Limited,

za účasti:

Secretary of State for Business, Innovation and Skills,

Virgin Media Limited,

* Jazyk konania: angličtina.

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory T. von Danwitz (spravodajca), sudcovia E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe a C. Lycourgos,

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: V. Giacobbo-Peyronnel, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 25. mája 2016,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corporation, 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited, ITV Studios Limited, v zastúpení: J. Mellor, QC, a Q. Cregan, barrister, ktorých splnomocnili P. Stevens a J. Vertes, solicitors,

— TVCatchup (UK) Limited a Media Resources Limited, v zastúpení: M. Howe, QC, ktorého splnomocnil L. Gilmore, solicitor,

— Virgin Media Limited, v zastúpení: T. de la Mare, QC, ktorého splnomocnil B. Allgrove, solicitor,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: pôvodne V. Kaye, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci C. May, QC, a J. Riordan, barrister, neskôr J. Kraehling, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci A. Robertson, QC,

— Európska komisia, v zastúpení: T. Scharf a J. Samnadda, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 8. septembra 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 2001, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi ITV Broadcasting Limited, ITV2 Limited, ITV Digital Channels Limited, Channel Four Television Corporation, 4 Ventures Limited, Channel 5 Broadcasting Limited a ITV Studios Limited na jednej strane a TVCatchup Limited, v reštrukturalizácii (ďalej len „TVC“), TVCatchup (UK) Limited (ďalej len „TVC UK“) a Media Resources Limited na druhej strane, ktorý sa týka vysielania televíznych programov žalobkýň vo veci samej zo strany posledných uvedených spoločností prostredníctvom internetu.

Právny rámec

Právo Únie

3 Odôvodnenia 4, 20, 23, 32 a 60 smernice 2001/29 znejú takto:

(4) Harmonizovaný právny rámec týkajúci sa autorských práv a s nimi súvisiacich práv bude prostredníctvom vyššej právnej istoty a zabezpečením vysokej úrovne ochrany duševného vlastníctva podporovať významné investície do tvorivosti a inovácie vrátane infraštruktúry sietí a povedie k zvýšenej súťaživosti európskeho priemyslu…

…

(20) Táto smernica je založená na princípoch a pravidlách, ktoré už boli ustanovené smernicami platnými v tejto oblasti v súčasnosti, najmä smernicami [91/250/EHS, 92/100/EHS, smernicou Rady 93/83/EHS z 27. septembra 1993 o koordinácii určitých pravidiel týkajúcich sa autorského práva a príbuzných práv pri satelitnom vysielaní a káblovej retransmisii (Ú. v. ES L 248, 1993, s. 15; Mim. vyd. 17/001, s. 134), 93/98/EHS a 96/9/ES] a tieto princípy a pravidlá ďalej rozvíja a posúva ich do kontextu informačnej spoločnosti. Ustanovenia tejto smernice platia bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia vyššie uvedených smerníc, pokiaľ nie je v tejto smernici upravené inak.

…

(23) Táto smernica ďalej harmonizuje práva autorov na verejný prenos. Pod týmto právom sa v širokom zmysle slova chápe každý verejný prenos pre verejnosť, ktorá nie je prítomná na mieste, kde tento prenos vzniká. …

…

(32) Táto smernica poskytuje kompletné vymenovanie výnimiek a obmedzení práva rozmnožovania a práva verejného prenosu. …

…

(60) Ochrana zabezpečená podľa tejto smernice platí bez toho, aby boli dotknuté vnútroštátne právne ustanovenia alebo právne ustanovenia spoločenstva v iných oblastiach, ako je priemyselné vlastníctvo, ochrana údajov, podmienečný prístup, prístup k verejným dokumentom a pravidlo chronologického využívania médií, ktoré môžu ovplyvniť ochranu autorských práv alebo iných s nimi súvisiacich práv.“

4 Článok 1 smernice 2001/29 nazvaný „Rozsah pôsobnosti“ stanovuje:

„1. Táto smernica sa týka právnej ochrany autorských práv a s nimi súvisiacich práv v rámci vnútorného trhu s osobitným dôrazom na informačnú spoločnosť.

2. S výnimkou prípadov uvedených v článku 11 sa táto smernica nezaoberá a žiadnym spôsobom neovplyvňuje existujúce ustanovenia spoločenstva súvisiace s:

…

c) autorským právom a s ním súvisiacimi právami uplatňovanými pri vysielaní programov prostredníctvom satelitnej a káblovej retransmisie;

…“

5 Podľa článku 2 tejto smernice s názvom „Právo rozmnožovania“:

„Členské štáty ustanovia výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať priame alebo nepriame, dočasné alebo trvalé rozmnožovanie akýmkoľvek spôsobom a akoukoľvek formou, v celku alebo v časti:

a) pre autorov k ich dielam;

…

e) pre vysielajúce organizácie k záznamom ich vysielaní, či už sú tieto vysielania prenášané po drôte alebo vzduchom vrátane káblov alebo satelitu.“

6 Článok 3 uvedenej smernice nazvaný „Právo verejného prenosu diel a právo sprístupňovania predmetov ochrany verejnosti“ stanovuje:

„1. Členské štáty poskytnú autorom výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať akýkoľvek verejný prenos ich diel, či po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane sprístupňovania ich diel verejnosti takým spôsobom, aby verejnosť k nim mala prístup z miesta a v čase, ktoré si sama zvolí.

2. Členské štáty ustanovia výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať sprístupňovanie verejnosti po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami takým spôsobom, že verejnosť má k nim prístup z miesta a v čase individuálne zvolenom:

…

d) pre vysielajúce organizácie k záznamom ich vysielaní, či už sú tieto vysielania prenášané po drôte alebo vzduchom vrátane káblov alebo satelitu.

…“

7 Podľa ustanovení článku 5 smernice 2001/29 nazvaného „Výnimky a obmedzenia“:

„3. Členské štáty môžu zabezpečiť výnimky alebo obmedzenia práv poskytnutých podľa článkov 2 a 3 v nasledujúcich prípadoch:

…

5. Výnimky a obmedzenia ustanovené v odsekoch 1, 2, 3 a 4 sa budú uplatňovať iba v niektorých osobitných prípadoch, pri ktorých nedochádza ku konfliktu s bežným využívaním diela alebo predmetu ochrany a ktoré neodôvodnene nepoškodzujú oprávnené záujmy nositeľa práv.“

8 Článok 9 tejto smernice s názvom „Pokračovanie uplatňovania iných právnych ustanovení“ uvádza:

„Táto smernica platí bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia týkajúce sa predovšetkým patentových práv, ochranných známok, dizajnových práv, úžitkových vzorov, topografie polovodičových výrobkov, ochrany typu písma, podmienečného prístupu, prístupu do káblových rozvodov vysielacích spoločností, ochrany národných kultúrnych hodnôt, požiadaviek na právnu záruku, zákonov o kartelových praktikách a nekalej súťaži, obchodného tajomstva, bezpečnosti, dôvernosti, ochrany údajov a súkromia, prístupu k verejným dokumentom a zmluvného práva.“

Právo Spojeného kráľovstva

9 Copyright, Designs and Patents Act 1988 (zákon o autorských právach, úžitkových vzoroch a patentoch z roku 1988), v znení zmien a doplnení Copyright and Related Rights Regulations 2003 (dekrét o autorských právach a s nimi súvisiacich právach z roku 2003), ktorým bola do vnútroštátneho práva prebratá smernica 2001/29 (ďalej len „CDPA“), vo svojom § 73 nazvanom „Príjem diela vysielaného rozhlasom alebo televíziou a káblová retransmisia tohto vysielania“ stanovuje:

„1. Tento paragraf sa uplatní vtedy, keď sa dielo vysielané zo Spojeného kráľovstva zachytáva a ihneď sa prenáša káblovou retransmisiou.

2. Autorské právo k vysielanému dielu nie je porušené:

a) pokiaľ káblová retransmisia spĺňa požiadavku, ktorú treba zohľadniť, alebo

b) pokiaľ a v rozsahu, v akom sa dielo vysiela na účely príjmu v oblasti, v ktorej je predmetom káblovej retransmisie a pokiaľ a v rozsahu, v akom je súčasťou uvedenej služby.

3. Autorské právo k akémukoľvek dielu zaradenému do obsahu vysielania nie je porušené, pokiaľ a v rozsahu, v akom je predmetný vysielaný obsah prijímaný v oblasti, v ktorej je predmetom káblovej retransmisie. …“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

10 Žalobkyne vo veci samej prevádzkujú komerčné televízne vysielanie a podľa vnútroštátnych predpisov sú nositeľkami autorských práv k svojim televíznym vysielaniam, ako aj k filmom a iným dielam obsiahnutým v ich vysielaniach. Sú financované z reklamy zaradenej do ich vysielania.

11 TVC prostredníctvom internetu poskytovala služby televízneho vysielania, ktoré používateľom umožňovali bezplatne prostredníctvom internetu prijímať „naživo“ televízne vysielanie vrátane televízneho vysielania šíreného žalobkyňami vo veci samej. Vzhľadom na to, že TVC vstúpila do reštrukturalizácie, jej obchodnú činnosť a poskytovanie služieb ďalej zabezpečuje TVC UK na základe licencie, ktorú jej udelila Media Resources Limited.

12 Žalobkyne vo veci samej podali na High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division [Vyšší súd (Anglicko a Wales), Chancery Division, Spojené kráľovstvo] žalobu na spoločnosť TVC z dôvodu, že porušuje ich autorské práva. Tento súd sa obrátil na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania, ktorý sa týkal výkladu pojmu „verejný prenos“ uvedeného v článku 3 ods. 1 smernice 2001/29.

13 V nadväznosti na rozsudok zo 7. marca 2013, ITV Broadcasting a i. (C-607/11, EU:C:2013:147), High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division [Vyšší súd (Anglicko a Wales), Chancery Division] konštatoval, že TVC v dôsledku verejného prenosu porušila autorské práva žalobkýň vo veci samej. Tento súd však zastával názor, že TVC sa so zreteľom na tri televízne kanály, a síce ITV, Channel 4 a Channel 5, mohla domáhať dôvodu na obranu podľa § 73 ods. 2 písm. b) a § 73 ods. 3 CDPA.

14 Žalobkyne vo veci samej sa proti tomuto rozhodnutiu odvolali na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania. TVC UK a Media Resources Limited vstúpili do tohto konania ako vedľajší účastníci na strane odporcu.

15 Vnútroštátny súd uvádza, že § 73 CDPA upravuje dôvod obrany proti žalobe pre porušenie autorského práva k vysielanému dielu alebo akémukoľvek dielu obsiahnutému vo vysielanom diele, ktorý sa uplatní „vtedy, keď sa dielo vysielané zo Spojeného kráľovstva zachytáva a ihneď sa prenáša káblovou retransmisiou“. Spresňuje, že dôvod obrany, ktorý skúma, sa netýka § 73 ods. 2 písm. a) a § 73 ods. 3 CDPA, z ktorého okrem iného vyplýva, že právo autora k vysielanému dielu nie je porušené, „pokiaľ káblová retransmisia spĺňa požiadavku, ktorú treba zohľadniť“, ale len § 73 ods. 2 písm. b) a § 73 ods. 3 tohto zákona, ktorý stanovuje, že toto právo nie je porušené, „pokiaľ a v rozsahu, v akom sa dielo vysiela na účely príjmu v oblasti, v ktorej je predmetom káblovej retransmisie a pokiaľ a v rozsahu, v akom je súčasťou uvedenej služby“.

16 Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) [Odvolací súd (Anglicko a Wales) (občianskoprávny senát), Spojené kráľovstvo], ktorý sa domnieva, že § 73 CDPA sa má vykladať z hľadiska článku 9 smernice 2001/29, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„Pokiaľ ide o výklad článku 9 smernice 2001/29, najmä vety ‚táto smernica platí bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia týkajúce sa predovšetkým… prístupu do káblových rozvodov vysielacích spoločností‘:

1. Umožňuje citovaná veta, aby sa naďalej uplatňovalo ustanovenie vnútroštátneho práva s pôsobnosťou pojmu „káblové rozvody“ vymedzenou vnútroštátnym právom, alebo je pôsobnosť tejto časti článku 9 určená významom pojmu „káblové rozvody“ vymedzeným v práve Únie?

2. Pokiaľ je výraz „káblové rozvody“ v článku 9 vymedzený právom Únie, aký je jeho význam? Predovšetkým:
   a) Je jeho význam z technologického hľadiska špecifický a obmedzený na tradičné káblové siete prevádzkované prevádzkovateľmi tradičných služieb poskytovaných cez káblové rozvody?
   b) Subsidiárne, je jeho význam z technologického hľadiska neutrálny a zahŕňa funkčne podobné služby prenášané cez internet?
   c) Zahŕňa v oboch prípadoch prenos mikrovlnného žiarenia medzi dvoma pevnými terestriálnymi bodmi?

3. Vzťahuje sa citovaná veta na ustanovenia, podľa ktorých je retransmisia určitého vysielania cez káblové siete povinná, alebo na ustanovenia, ktoré umožňujú káblovú retransmisiu vysielania, pokiaľ sú retransmisie súbežné a obmedzené na oblasti, na príjem v ktorých je vysielanie určené, a/alebo pokiaľ je predmetom retransmisie vysielanie na kanáloch, na ktoré sa vzťahujú určité povinnosti služby vo verejnom záujme?

4. Pokiaľ je pôsobnosť výrazu „káblové rozvody“ v zmysle článku 9 vymedzená vnútroštátnym právom, podlieha ustanovenie vnútroštátneho práva zásadám Únie týkajúcim sa proporcionality a spravodlivej rovnováhy medzi právami nositeľov autorských práv, majiteľov káblových rozvodov a verejným záujmom?

5. Obmedzuje sa článok 9 na ustanovenia vnútroštátneho práva platné ku dňu prijatia smernice 2001/29, nadobudnutia jej účinnosti alebo uplynutia lehoty na jej prebratie, alebo sa vzťahuje aj na následné ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré sa týkajú prístupu do káblových rozvodov vysielacích spoločností?“

O prejudiciálnych otázkach

O tretej otázke

17 Svojou treťou otázkou, ktorú treba preskúmať najskôr, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 9 smernice 2001/29, a konkrétne pojem „prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností“, má vykladať v tom zmysle, že do pôsobnosti tohto ustanovenia patrí a zároveň je ním povolená vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje, že k porušeniu autorského práva nedôjde, pokiaľ sa diela vysielané na televíznych kanáloch, na ktoré sa vzťahujú povinnosti služby vo verejnom záujme, okamžite prenášajú káblovou retransmisiou alebo prostredníctvom internetu v oblasti pôvodného vysielania.

18 V tomto ohľade treba konštatovať, že pojem „prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností“ uvedený v článku 9 smernice 2001/29, ktorý neobsahuje žiadny výslovný odkaz na právo členských štátov, si vyžaduje samostatný a jednotný výklad v celej Únii, ktorý musí zohľadňovať nielen znenie tohto ustanovenia, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. októbra 2010, Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, bod 32, a z 10. novembra 2016, Private Equity Insurance Group, C-156/15, EU:C:2016:851, bod 39, ako aj citovanú judikatúru).

19 V prvom rade zo samotného ustanovenia „prístup do káblových rozvodov“ vyplýva, že tento pojem sa líši od výrazu „káblová retransmisia“, pričom len tento posledný uvedený pojem v rámci smernice 2001/29 spresňuje, že ide o vysielanie audiovizuálneho obsahu.

20 V druhom rade, pokiaľ ide o kontext článku 9 smernice 2001/29, ako uviedol generálny advokát v bode 55 svojich návrhov, táto smernica už vo svojom článku 1 ods. 2 písm. c) obsahuje ustanovenie, v ktorom sa výslovne hovorí o „káblovej retransmisii“ s cieľom vylúčiť z pôsobnosti tejto smernice ustanovenia práva Únie upravujúce túto otázku, konkrétne ustanovenia smernice 93/83.

21 Pre úplnosť treba uviesť, že ustanovenia smernice 93/83 nie sú v spore vo veci samej relevantné. Prejednávaný spor sa totiž týka retransmisie v rámci jedného členského štátu, zatiaľ čo smernica 93/83 stanovuje minimálnu harmonizáciu niektorých aspektov ochrany autorských práv a s nimi súvisiacich práv len v prípade verejného prenosu programov z iných členských štátov prostredníctvom satelitu alebo káblovej retransmisie (rozsudok zo 7. decembra 2006, SGAE, C-306/05, EU:C:2006:764, bod 30).

22 V treťom rade, pokiaľ ide o účel smernice 2001/29, jej hlavným cieľom je zavedenie vysokej úrovne ochrany autorov, ktorá im umožní získať zodpovedajúcu odmenu za používanie ich diel, najmä v súvislosti s ich verejným prenosom (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. októbra 2011, Football Association Premier League a i., C-403/08 a C-429/08, EU:C:2011:631, bod 186).

23 Vzhľadom na túto vysokú úroveň ochrany autorov Súdny dvor vo svojom rozhodnutí o návrhu na začatie prejudiciálneho konania vo veci samej v prvom stupni už rozhodol, že pojem verejný prenos uvedený v článku 3 ods. 1 smernice 2001/29 treba chápať v širšom zmysle slova, ako to výslovne uvádza odôvodnenie 23 tejto smernice, pričom retransmisia prostredníctvom internetu, o akú ide vo veci samej, predstavuje takýto prenos (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. marca 2013, ITV Broadcasting a i., C-607/11, EU:C:2013:147, body 20 a 40).

24 Z toho vyplýva, že pokiaľ neexistuje súhlas dotknutého autora, takýto prenos v zásade nie je povolený, okrem prípadu, ak sa naň vzťahuje článok 5 tejto smernice, ktorý stanovuje taxatívny zoznam výnimiek z práva na verejný prenos zriadeného článkom 3 uvedenej smernice a obmedzení tohto práva, ako to potvrdzuje odôvodnenie 32 tejto smernice.

25 V prejednávanej veci je nesporné, že na retransmisiu dotknutú vo veci samej sa nevzťahuje žiadna z výnimiek a obmedzení, ktoré sú taxatívne vymenované v článku 5 smernice 2001/29.

26 Pokiaľ ide o článok 9 smernice 2001/29, ako uviedol generálny advokát v bodoch 37 a 38 svojich návrhov, z tohto ustanovenia vo svetle odôvodnenia 60 danej smernice vyplýva, že cieľom tohto článku je zachovať ustanovenia uplatniteľné v iných oblastiach, ako sú oblasti harmonizované uvedenou smernicou.

27 Výklad článku 9 smernice 2001/29, podľa ktorého tento článok bez súhlasu autorov umožňuje retransmisiu, o akú ide vo veci samej, v iných prípadoch, ako sú prípady uvedené v článku 5 tejto smernice, by bol v rozpore nielen s cieľom tohto článku 9, ale aj s taxatívnou povahou tohto článku 5, čím by ohrozoval uskutočnenie hlavného cieľa uvedenej smernice, ktorým je zaviesť vysokú úroveň ochrany autorov.

28 V tomto ohľade je irelevantná skutočnosť, či chránené diela boli, alebo neboli pôvodne vysielané na televíznych kanáloch, na ktoré sa vzťahujú povinnosti služby vo verejnom záujme. Priznanie menšej ochrany obsahu týchto kanálov totiž nenachádza žiadnu oporu v smernici 2001/29.

29 So zreteľom na všetky predchádzajúce úvahy treba na tretiu otázku odpovedať tak, že článok 9 smernice 2001/29, a konkrétne pojem „prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností“, sa má vykladať v tom zmysle, že do pôsobnosti tohto ustanovenia nepatrí a ani ním nie je povolená vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje, že k porušeniu autorského práva nedôjde, pokiaľ sa diela vysielané na televíznych kanáloch, na ktoré sa vzťahujú povinnosti služby vo verejnom záujme, okamžite prenášajú káblovou retransmisiou alebo prostredníctvom internetu v oblasti pôvodného vysielania.

O prvej, druhej, štvrtej a piatej otázke

30 Vzhľadom na odpoveď poskytnutú na tretiu otázku nie je potrebné odpovedať na prvú, druhú, štvrtú a piatu otázku.

O trovách

31 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Článok 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti, a konkrétne pojem „prístup do káblových rozvodov vysielacích spoločností“, sa má vykladať v tom zmysle, že do pôsobnosti tohto ustanovenia nepatrí a ani ním nie je povolená vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje, že k porušeniu autorského práva nedôjde, pokiaľ sa diela vysielané na televíznych kanáloch, na ktoré sa vzťahujú povinnosti služby vo verejnom záujme, okamžite prenášajú káblovou retransmisiou alebo prostredníctvom internetu v oblasti pôvodného vysielania.

Podpisy